



УДК 346

DOI.ORG/10.32703/2663-6352/2024-1-15-62-69

ORCID.ORG/0000-0003-4323-2883

Вітко Олександр Юрійович,

кандидат юридичних наук,

доцент кафедри господарського та транспортного

права Державного університету інфраструктури та

технологій, м. Київ

ЩОДО ПИТАННЯ ПРАВОВОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ОСТАННІХ ЗМІН ЗАКОНОДАВСТВА, ПОВ'ЯЗАНИХ З ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В СФЕРІ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Анотація. В статті автором проводиться правова характеристика змін законодавства, пов'язаних із зміною назви такого об'єкта права інтелектуальної власності як компонування інтегральних мікросхем на назву компонування напівпровідникових виробів. Аналізується вплив таких змін на відповідальність за порушення права інтелектуальної власності в сфері господарювання. Надано пропозицію щодо внесення змін до статті 177 Кримінального кодексу України. Надано правову характеристику змінам законодавства, які пов'язані із зміною адміністративної відповідальності за порушення прав на об'єкти права інтелектуальної власності. Сформовано власну позицію щодо доцільності змін законодавства в частині адміністративної відповідальності за порушення прав на об'єкт права інтелектуальної власності.

Ключові слова: право інтелектуальної власності, порушення права інтелектуальної власності, кримінальна відповідальність, адміністративна відповідальність, господарське право.

Annotation. In the article, the author provides a legal characterization of changes in legislation related to the change of name of such an object of intellectual property law as the composition of integrated microcircuits to the composition of semiconductor products. It was concluded that the current Criminal Code of Ukraine does not formally provide for such a crime as the illegal use of a semiconductor product, and criminal liability cannot formally arise for such an act. Therefore, the author proposes to bring this Article 177 of the Criminal Code of Ukraine into compliance with the norms of the Civil Code of Ukraine and the norms of the Law of Ukraine "On the protection of rights to the composition of semiconductor products" in the part of the name of this object of intellectual property rights, and which currently provides for its name as composition semiconductor products, and provide for criminal liability for the illegal use of a semiconductor product. A legal characterization of changes in legislation related to changes in administrative responsibility for infringement of rights to objects of intellectual property rights is given. It was concluded that the legislator changed the disposition and sanction of the rule of administrative law provided for in Article 51-2 of the Code of Ukraine on Administrative Offenses, which defines administrative responsibility for the violation of rights to the object of intellectual property rights, namely, the list of subjects of this administrative law was excluded offense, instead of which the illegal use of any object of intellectual property rights is indicated in general and the administrative responsibility for these administrative offenses is increased by increasing the amount of administrative fines. It was determined that the changes to Article 51-2 of the Code of Ukraine on Administrative Offenses, which consist in the list of subjects of this administrative offense excluded from the norm, can be recognized as appropriate, because this norm will actually provide administrative and legal protection to any object of intellectual property rights. Changes in the part of strengthening administrative responsibility for violation of intellectual property rights other than copyright and related rights are recognized as not appropriate, because they led to the actual, strengthening of responsibility for

violation of rights for all objects of intellectual property rights when such strengthening was not purpose of the legislator.

Keywords: intellectual property right, violation of intellectual property right, criminal responsibility, administrative responsibility, economic law.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими практичними завданнями. Порухенням права інтелектуальної власності в сфері господарювання визнаються посягання на право інтелектуальної власності в сфері господарювання в суб'єктивному розумінні, тобто на особисте не майнове право автора (винахідника, творця) чи на майнове право правоволодільця. При цьому об'єктом правопорушення щодо порухення права інтелектуальної є уже суспільні відносини, що забезпечують охорону прав правоволодільців на відповідну інтелектуальну власність.

Відповідальність за порухення права інтелектуальної власності у сфері господарювання це передбачені законом або договором заходи негативного характеру, які застосовуються до правопорушника. Тобто це фактично обов'язок правопорушника зазнати заходів негативного характеру внаслідок правопорушення щодо інтелектуальної власності у сфері господарювання.

До порухення права інтелектуальної власності в сфері господарювання, а відповідно й до правопорушень щодо інтелектуальної власності в сфері господарювання відносяться не визнання авторства за певною особою, неправомірне привласнення права авторства, використання об'єкта інтелектуальної власності без дозволу правоволодільця, незаконне використання об'єкта права інтелектуальної власності, відмова сплатити грошову винагороду за використання об'єкта права інтелектуальної власності в сфері господарювання чи її несвоєчасна сплата тощо.

Таким чином, з вказаного вище можна виокремити декілька видів правопорушень щодо інтелектуальної власності в сфері господарювання, зокрема господарські та цивільні правопорушення, адміністративні правопорушення, кримінальні правопорушення.

За останній час дана сфера правового регулювання зазнала певних законодавчих змін, що зумовлює необхідність формування уточнених правових поглядів на тематику юридичної відповідальності за порухення права інтелектуальної власності у сфері господарювання, адже формування таких правових поглядів має важливе значення для застосування відповідних норм на практиці, а також напряду пов'язане із вирішенням наукових та практичних завдань, які стосуються юридичної відповідальності в сфері інтелектуальної власності. Таким чином дана тематика є актуальною.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Тематиці відповідальності в сфері інтелектуальної власності було приділено увагу такими авторами як Ковалів М. В., Плугатир М. В., Запотоцька О.В., Гуржій А.В., Романюк І.М., Компанець Є. М., Лебідь С. А. та інші. Однак, теоретичні та практичні питання відповідальності в сфері інтелектуальної власності в контексті останніх законодавчих змін висвітлені в літературі не повною мірою, а тому залишаються актуальними.

Метою дослідження є надання правової характеристики останнім змінам законодавства, пов'язаним із зміною назви такого об'єкта права інтелектуальної власності як компонування (топографії) інтегральних мікросхем та впливу таких змін на відповідальність за порухення права інтелектуальної власності в сфері господарювання, формування теоретичних та практичних правових пропозицій, зокрема пропозицій щодо внесення змін до статті 177 Кримінального кодексу України, надання правової характеристики останнім змінам законодавства, пов'язаним із зміною адміністративної відповідальності за порухення прав на об'єкти права інтелектуальної власності і формування власної позиції щодо доцільності змін законодавства в частині адміністративної відповідальності за порухення прав на об'єкт права інтелектуальної власності.

Виклад основного матеріалу дослідження. У вересні 2019 р. Верховною Радою України був прийнятий та набрав чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення охорони прав на компонування

напівпровідникових виробів». Даним Законом, виходячи із змісту Пояснювальної записки до його законопроекту [1], фактично було змінено назву та змінено визначення даного об'єкта права інтелектуальної власності на виконання зобов'язань нашої держави в сфері європейської інтеграції та приведення законодавства України у відповідність до права Європейського Союзу в частині охорони прав на компонування (топографії) інтегральних мікросхем.

Раніше згідно зі статтею 1 Закону України «Про охорону прав на топографії інтегральних мікросхем», в редакції чинній на станом на серпень 2019 року відповідний об'єкт права інтелектуальної власності – «компонування (топографія) інтегральних мікросхем», визначався як зафіксоване на матеріальному носії просторово-геометричне розміщення сукупності елементів інтегральної мікросхеми та з'єднань між ними.

Цивільний кодекс України в редакції чинній станом на серпень 2019 року в статті 420 містив перелік об'єктів права інтелектуальної власності, серед якого був такий об'єкт як компонування (топографії) інтегральних мікросхем, а глава 40 Цивільного кодексу України в редакції чинній станом на серпень 2019 р. була присвячена аспектам правового регулювання і охорони такого об'єкта права інтелектуальної власності як компонування інтегральної мікросхеми.

Однак, уже станом на 26.09.2019 р., коли набув чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення охорони прав на компонування напівпровідникових виробів», даний об'єкт права інтелектуальної власності змінив назву та визначення, зокрема компонування (топографії) інтегральних мікросхем отримало нову назву - компонування напівпровідникових виробів.

Це потягло за собою відповідні зміни в положеннях Цивільного кодексу України, в якому замінено в усіх згадках компонування (топографії) інтегральних мікросхем отримало на компонування напівпровідникових виробів.

Також змінено й назву Закону України «Про охорону прав на топографії інтегральних мікросхем» на нову назву - Закон України «Про охорону прав на компонування напівпровідникових виробів».

Наразі згідно зі ст. 1 Закону України «Про охорону прав на компонування напівпровідникових виробів» компонування напівпровідникового виробу визначається як сукупність пов'язаних зображень, певним чином зафіксованих або закодованих, які становлять тривимірну конфігурацію шарів, з яких складається напівпровідниковий виріб та в яких кожне зображення містить конфігурацію або частину конфігурації напівпровідникового виробу на будь-якій стадії його виготовлення.

Отже, внаслідок приведення чинного законодавства України до права Європейського Союзу в частині регулювання даного об'єкта права інтелектуальної власності цей об'єкт права інтелектуальної власності змінив назву з компонування (топографії) інтегральних мікросхем на назву - компонування напівпровідникових виробів.

Однак, дані зміни не охопили всю сферу законодавства, і в Кримінальному кодексі України, чинному станом на 01.05.2024 р. в складі злочину, який передбачений статтею 177 «Порушення прав на винахід, корисну модель, промисловий зразок, топографію інтегральної мікросхеми, сорт рослин, раціоналізаторську пропозицію» серед предмету даного злочину визначається на сьогодні фактично не існуючий об'єкт права інтелектуальної власності - топографія інтегральної мікросхеми, адже такий об'єкт наразі є уже компонуванням напівпровідникового виробу.

Це суттєвий недолік чинного законодавства України, який вказує на те, що не все законодавство України в частині правового регулювання даного об'єкта права інтелектуальної власності приведено до відповідності з правом Європейського Союзу.

Крім того, така невідповідність кримінального законодавства і законодавства, що регулює порядок правової охорони даного об'єкта права інтелектуальної власності, зокрема цивільного та господарського законодавства призводить до великих труднощів у застосуванні кримінальної відповідальності за незаконне використання компонування напівпровідникового виробу, привласнення авторства на нього, або інше умисне порушення права на цей об'єкт,

якщо це завдало матеріальної шкоди у значному розмірі, та кваліфікації відповідного діяння як злочину за статтею 177 Кримінального кодексу України. Адже фактично наразі немає такого складу злочину як незаконне використання компонування напівпровідникового виробу, якщо це завдало матеріальної шкоди у значному розмірі, а є склад злочину незаконне використання топографії інтегральної мікросхеми, якщо це завдало матеріальної шкоди у значному розмірі, проте, такого об'єкта права інтелектуальної власності як топографія інтегральної мікросхеми чинне законодавство уже не визначає.

Романюк І.М. в контексті предмету злочину, передбаченого статтею 177 Кримінального кодексу України, ще до внесення згаданих вище змін в цивільне законодавство зазначає, що предметом цього злочину є винахід, корисна модель, промисловий зразок, раціоналізаторська пропозиція, топографії інтегральних мікросхем, сорти рослин [2, с. 104-105]. Однак, як уже зауважено наразі вже не можна говорити про те, що існує такий об'єкт права інтелектуальної власності як топографія інтегральних мікросхем, а отже і немає такого предмета злочину як топографія інтегральних мікросхем.

Згідно з частиною 1 статті 2 Кримінального кодексу України підставою кримінальної відповідальності є вчинення особою суспільно небезпечного діяння, яке містить склад кримінального правопорушення, передбаченого цим Кодексом.

Тому, якщо чинний Кримінальний кодекс України формально не передбачає такого складу злочину як незаконне використання компонування напівпровідникового виробу, якщо це завдало матеріальної шкоди у значному розмірі, тоді за таке діяння формально не може наступати кримінальна відповідальність.

Таким чином, необхідно як найшвидше привести дану статтю 177 Кримінального кодексу України у відповідність до норм Цивільного кодексу України та до норм Закон України «Про охорону прав на компонування напівпровідникових виробів» в частині назви даного об'єкта права інтелектуальної власності, і відповідно передбачити кримінальну відповідальність за незаконне використання компонування напівпровідникового виробу, якщо це завдало матеріальної шкоди у значному розмірі. Ці зміни мають полягати в виключенні зі статті 177 Кримінального кодексу України згадки топографії інтегральної мікросхеми та включення замість неї згадку про компонування напівпровідникового виробу.

Відповідні зміни до Кримінального кодексу України мають суттєво покращувати правову охорону даного об'єкта права інтелектуальної власності (компонування напівпровідникового виробу) та відповідно будуть направлені на вдосконалення юридичної відповідальності за порушення права інтелектуальної власності у сфері господарювання, і будуть направлені на приведення законодавства України у відповідність до права Європейського Союзу.

Крім того, за останній час зазнало законодавчих змін регулювання адміністративної відповідальності за порушення прав на об'єкт права інтелектуальної власності.

Ковалів М. В. аналізуючи статтю 51-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення, зазначає, що у статті 51–2 КУпАП представлений досить широкий перелік об'єктів інтелектуальної власності, які підлягають захисту від протиправних посягань [3, с. 145].

Однак, на підставі Закону України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення та Кримінального кодексу України щодо відповідальності за порушення авторського права і (або) суміжних прав», який набрав чинності 29.12.2022 р. було внесено зміни до статті 51-2 «Порушення прав на об'єкт права інтелектуальної власності» Кодексу України про адміністративні правопорушення».

Зокрема дану статтю 51-2 викладено в новій редакції, яка передбачає, що за незаконне використання об'єкта права інтелектуальної власності або інше умисне порушення прав на об'єкт права інтелектуальної власності, що охороняються законом, - тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян із конфіскацією незаконно виготовленої продукції та обладнання і матеріалів, призначених для її виготовлення.

Попередня редакція цієї статті 51-2 передбачала, що за незаконне використання об'єкта права інтелектуальної власності (літературного чи художнього твору, їх виконання, фонограми, передачі організації мовлення, комп'ютерної програми, бази даних, наукового відкриття, винаходу, корисної моделі, промислового зразка, знака для товарів і послуг, топографії інтегральної мікросхеми, раціоналізаторської пропозиції, сорту рослин тощо), привласнення авторства на такий об'єкт або інше умисне порушення прав на об'єкт права інтелектуальної власності, що охороняється законом, - тягне за собою накладення штрафу від десяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією незаконно виготовленої продукції та обладнання і матеріалів, які призначені для її виготовлення.

Отже, як видно законодавцем було змінено диспозицію та санкцію цієї норми адміністративного права, що передбачає адміністративну відповідальність за порушення прав на об'єкт права інтелектуальної власності.

Зокрема було виключено перелік предметів цього адміністративного правопорушення, замість якого вказано в загальному про незаконне використання будь-якого об'єкта права інтелектуальної власності як предмета даного адміністративного правопорушення.

Цей підхід можна визнати обґрунтованим, і такі зміни в законодавстві щодо адміністративної відповідальності за порушення прав на об'єкт права інтелектуальної власності є доцільними, адже раніше ця норма адміністративного права хоч не містила вичерпного переліку назв об'єктів права інтелектуальної власності як предметів цього адміністративного правопорушення, адже в кінці переліку передбачала слово «тощо». Однак з метою усунення неоднозначного тлумачення даної норми варто взагалі не наводити перелік назв об'єктів права інтелектуальної власності, що фактично надаватиме адміністративно-правову охорону будь-якому об'єкту права інтелектуальної власності і не створюватиме підстав для сумнів у тому, що під таку охорону підпадає об'єкт права інтелектуальної власності не названий конкретно серед переліку назв об'єктів права інтелектуальної власності.

Також як видно, законодавцем посилено адміністративну відповідальність за таке адміністративне правопорушення, зокрема збільшено розмір штрафу як санкції. Однак, щодо доцільності цих законодавчих змін в частині посилення адміністративної відповідальності за порушення прав на об'єкт права інтелектуальної власності, ситуація виглядає вже не так однозначно.

Попередня редакція передбачала штраф від десяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а чинна редакція передбачає уже штраф від п'ятдесяти до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Метою таких змін у Пояснювальній записці до проекту Закону України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України та Кримінального процесуального кодексу України щодо відповідальності за порушення авторського права і (або) суміжних прав» [4] визначено посилення адміністративної відповідальності за порушення авторського права і (або) суміжних прав.

Однак, якщо вказана вище стаття 51-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення не передбачає переліку назв об'єктів права інтелектуальної власності як предметів такого адміністративного правопорушення, як не передбачала і раніше тільки серед таких предметів лише об'єктів авторського права та суміжних прав, а передбачала і об'єкти промислової власності, засоби індивідуалізації товарів, послуг, робіт, учасників цивільного (господарського) обороту, тоді фактично законодавцем даними змінами **посилено** адміністративну відповідальність за порушення патентного права, права промислової власності, права щодо засобів індивідуалізації товарів, послуг, робіт, учасників цивільного (господарського) обороту.

Якщо згідно з цією Пояснювальною запискою суб'єкт права законодавчої ініціативи, а в даному випадку це Кабінет Міністрів України, та законодавець ставили перед собою за мету посилити тільки адміністративну відповідальність за порушення авторського права та суміжних прав, тоді слід було виокремити два склади адміністративного правопорушення.

У першому складі варто було б передбачити тільки перелік назв об'єктів інтелектуальної власності, зокрема об'єктів патентного права, права промислової власності, права щодо засобів індивідуалізації товарів, послуг, робіт, учасників цивільного (господарського) обороту, залишивши адміністративні санкції за ці адміністративні правопорушення на тому ж рівні, а у другому складі, наприклад, в окремій статті 51-5 «Порушення авторського права та/або суміжних прав», або в окремій другій частині уже існуючої статті 51-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення слід було б передбачити серед предметів такого адміністративного правопорушення перелік тільки об'єктів авторського права та суміжних прав, і визначити відповідний існуючий вже зараз рівень адміністративних санкцій тільки за адміністративні правопорушення щодо авторського права та суміжних прав.

Тоді була б виконана мета, яку ставили перед собою суб'єкт права законодавчої ініціативи та законодавець, яка вказана у згаданій вище Пояснювальній записці, зокрема посилення адміністративної відповідальності за порушення авторського права і суміжних прав і фактично без відповідної мети не було б посилено адміністративну відповідальність за порушення іншого права інтелектуальної власності.

Якщо суб'єкт права законодавчої ініціативи та законодавець не ставив за мету посилення адміністративної відповідальності за порушення іншого права інтелектуальної власності ніж авторське право та суміжні права, то такі законодавчі зміни можна визнати не доцільними, адже вони призвели до фактичного, ймовірно помилкового, посилення відповідальності за порушення прав на всі об'єкти права інтелектуальної власності, коли таке посилення не ставилося за мету суб'єктом права законодавчої ініціативи та законодавцем.

Однак, в літературі є й точка зору щодо необхідності і доцільності посилення заходів адміністративного покарання за порушення прав на об'єкт права інтелектуальної власності. Так, автори Плугатир М. В., Запотоцька О.В., Гуржій А.В. вказують, що заподіяна шкода може бути в декілька разів більшою ніж накладене стягнення, що обумовлює низьку ефективність застосування заходів стягнення до правопорушників, і у зв'язку з цим виникає необхідність у посиленні заходів адміністративного покарання за порушення прав на об'єкт права інтелектуальної власності, зокрема, шляхом збільшення штрафних санкцій [5, с. 660].

Чи буде позитивний ефект для правової системи і правопорядку в Україні, чи негативний від таких фактичних змін щодо посилення цієї адміністративної, які не ставилися за мету суб'єктом права законодавчої ініціативи та законодавцем, покаже лише час і правозастосовна практика.

Однак, така ситуація може мати також ознаки прихованого репресивного внесення змін в законодавство в період воєнного стану, коли населення не може висловлювати свій протест на акціях протесту.

Посилення відповідальності не завжди призводить до бажаного ефекту – зменшення кількості правопорушень.

Більш ефективними видаються заходи, направлені на запобігання та недопущення правопорушень, але такі заходи вимагають більших зусиль та часу.

Тому, можна вести мову про те, що для досягнення стану зменшення кількості адміністративних правопорушень за порушення прав на об'єкти промислової власності, на об'єкти, що є засобами індивідуалізації товарів, послуг, робіт, учасників цивільного (господарського) обороту слід створювати умови попередження цих правопорушень і запобігання таким правопорушенням, і це може мати кращий ефект ніж посилення адміністративної відповідальності за порушення таких прав інтелектуальної власності, яку виходячи із змісту вказаної вище Пояснювальної записки не ставили за мету суб'єкт права законодавчої ініціативи і законодавець.

Таким чином, внесення змін в Кодекс України про адміністративні правопорушення в частині посилення адміністративних санкцій за адміністративні правопорушення, які

стосуються об'єктів патентного права, права промислової власності, права щодо засобів індивідуалізації товарів, послуг, робіт, учасників цивільного (господарського) обороту також можуть виявитися не доцільними, якщо вони не спричинлять зменшення кількості даних адміністративних правопорушень.

Висновки. Враховуючи наведене вище, можна сформулювати такі висновки дослідження:

1. Внаслідок приведення чинного законодавства України до права Європейського Союзу в частині регулювання компонування (топографії) інтегральних мікросхем на підставі Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення охорони прав на компонування напівпровідникових виробів» такий об'єкт права інтелектуальної власності як компонування (топографії) інтегральних мікросхем змінив назву на назву - компонування напівпровідникових виробів.

2. Чинний Кримінальний кодекс України формально не передбачає такого складу злочину як незаконне використання компонування напівпровідникового виробу, якщо це завдало матеріальної шкоди у значному розмірі, і наразі за таке діяння формально не може наступати кримінальна відповідальність, адже кримінальну відповідальність наразі передбачено тільки за незаконне використання топографії інтегральної мікросхеми, якщо це завдало матеріальної шкоди у значному розмірі, а тому необхідно як найшвидше привести дану статтю 177 Кримінального кодексу України у відповідність до норм Цивільного кодексу України та до норм Закону України «Про охорону прав на компонування напівпровідникових виробів» в частині назви даного об'єкта права інтелектуальної власності, і яке передбачає наразі його чинну назву - компонування напівпровідникових виробів, і відповідно передбачити кримінальну відповідальність за незаконне використання компонування напівпровідникового виробу, якщо це завдало матеріальної шкоди у значному розмірі. Такі зміни в кримінальному законодавстві мають суттєво покращувати правову охорону даного об'єкта права інтелектуальної власності (компонування напівпровідникового виробу) та відповідно будуть направлені на вдосконалення юридичної відповідальності за порушення права інтелектуальної власності у сфері господарювання, і будуть направлені на приведення законодавства України у відповідність до права Європейського Союзу.

3. Законодавцем було змінено диспозицію та санкцію норми адміністративного права, передбаченої статтею 51-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення, яка визначає адміністративну відповідальність за порушення прав на об'єкт права інтелектуальної власності, а саме було виключено перелік предметів цього адміністративного правопорушення, замість якого вказано в загальному про незаконне використання будь-якого об'єкта права інтелектуальної власності та посилено адміністративну відповідальність за дані адміністративні правопорушення, шляхом збільшення розміру адміністративних стягнень.

4. Зміни до статті 51-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення, які полягають у виключенні з цієї норми переліку предметів цього адміністративного правопорушення можна визнати є доцільними, адже раніше ця норма адміністративного права хоч не містила вичерпного переліку назв об'єктів права інтелектуальної власності як предметів цього адміністративного правопорушення, адже в кінці переліку передбачала слово «тощо», однак з метою усунення неоднозначного тлумачення даної норми варто взагалі не наводити перелік назв об'єктів права інтелектуальної власності, що фактично надаватиме адміністративно-правову охорону будь-якому об'єкту права інтелектуальної власності і не створюватиме підстав для сумнівів у тому, що під таку охорону підпадає об'єкт права інтелектуальної власності не названий конкретно серед переліку назв об'єктів права інтелектуальної власності.

5. Якщо суб'єкт права законодавчої ініціативи та законодавець не ставив за мету посилення адміністративної відповідальності за порушення іншого права інтелектуальної власності ніж авторське право та суміжні права, то такі законодавчі зміни можна визнати не доцільними, адже вони призвели до фактичного, ймовірно помилкового, посилення

відповідальності за порушення прав на всі об'єкти права інтелектуальної власності тоді, коли таке посилення не ставилося за мету суб'єктом права законодавчої ініціативи та законодавцем.

6. Внесення змін в Кодекс України про адміністративні правопорушення в частині посилення адміністративних санкцій за адміністративні правопорушення, які стосуються об'єктів патентного права, права промислової власності, права щодо засобів індивідуалізації товарів, послуг, робіт, учасників цивільного (господарського) обороту також можуть виявитися не доцільними, якщо вони не спричиняють зменшення кількості даних адміністративних правопорушень.

ЛІТЕРАТУРА

1. Пояснювальна записка до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення охорони прав на компонування напівпровідникових виробів» // Верховна Рада України. URL: <https://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc34?id=&pf3511=66297&pf35401=493505> (дата звернення 01.05.2024).
2. Романюк І. М. Кримінально-правова характеристика злочинів, що посягають на інтелектуальну власність в Україні: дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.08 – кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право / Романюк Ігор Миколайович. – Львів: ЛьвДУВС, 2018. - 238 с.
3. Ковалів М. В. Адміністративна відповідальність за правопорушення у сфері інтелектуальної власності / Ковалів М. В. // Наукові записки Львівського університету бізнесу та права. - Серія: Право. - 2020. - № 27. - С. 142-148.
4. Пояснювальна записка до проекту Закону України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України та Кримінального процесуального кодексу України щодо відповідальності за порушення авторського права і (або) суміжних прав» // Верховна Рада України. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/pubFile/769816> (дата звернення 01.05.2024).
5. Плугатир М. В., Запотоцька О. В., Гуржій А. В. Адміністративна відповідальність за порушення прав на об'єкт права інтелектуальної власності // Юридичний науковий електронний журнал. - 2023. - №1. С. 658-661.